

Տ. Ս. Տեր-Սահակյան

ԿԱՐՏՈՖԻԼԻ ՄԻԵՎՆՈՒՅՆ ՊԱԼԱՐԸ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ՑԱՆԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

(Նախնական հաղորդում)

Կարտոֆիլի պալարը սովորաբար ցանվում է մեկ անգամ, զարնանը կամ ամռանը և բերքը հավաքվում է ամառվա կեսերին — հուլիսին կամ աշնանը:

Հուլիսյան բերքահավաքը հնարավորություն է տալիս առողջ մնացած մայրական պալարները նույն տարվա ամռանը նորից ցանել: Աշնան բերքահավաքի դեպքում մայրական պալարները սովորաբար նեխած են լինում հողի մեջ: Բացի դրանից, պալարներից շատերը փայտացած, վարակված են լինում զանազան հիվանդություններով: Այդ պալարները ձմռանը պահելու ժամանակ հեշտությամբ նեխում են: Կարտոֆիլի աշնան բերքահավաքի դեպքում մայրական պալարները սովորաբար թողնվում են դաշտում:

Կարտոֆիլի նախորդ տարվա զարնանացանի պալարները, հատկապես յարովիզացիայի ենթարկվածները, զարնանը կամ ամռանը ցանելու դեպքում, զարգացնում են իրենց աչքերի զգալի մասը. յուրաքանչյուր պալար ունի, միջին հաշվով, 10-ից մինչև 12 աչք, որոնցից սովորաբար զարգանում են 4—6-ը, իսկ յարովիզացիայի դեպքում՝ ավելի շատ, ըստ որում մի աչքից շատ անգամ երկու ծիլ է ստացվում: Սրա հետևանքն այն է լինում, որ պալարի սննդանյութերը ծախսվում են շատ ինտենսիվ և պալարն անպետքանում է ու մեռնում (3, 5):

Հայտնի է, որ ցանած կարտոֆիլի պալարի մատղաշ ծիլն սկզբում սընվում է մայրական պալարի սննդանյութերով, իսկ երբ ծիլն արմատակալում է և հողի երեսին հայտնվում է մատղաշ ցողունն իր կանաչ տերևներով, կարտոֆիլի բույսն սկսում է սնվել ինքնուրույն կերպով:

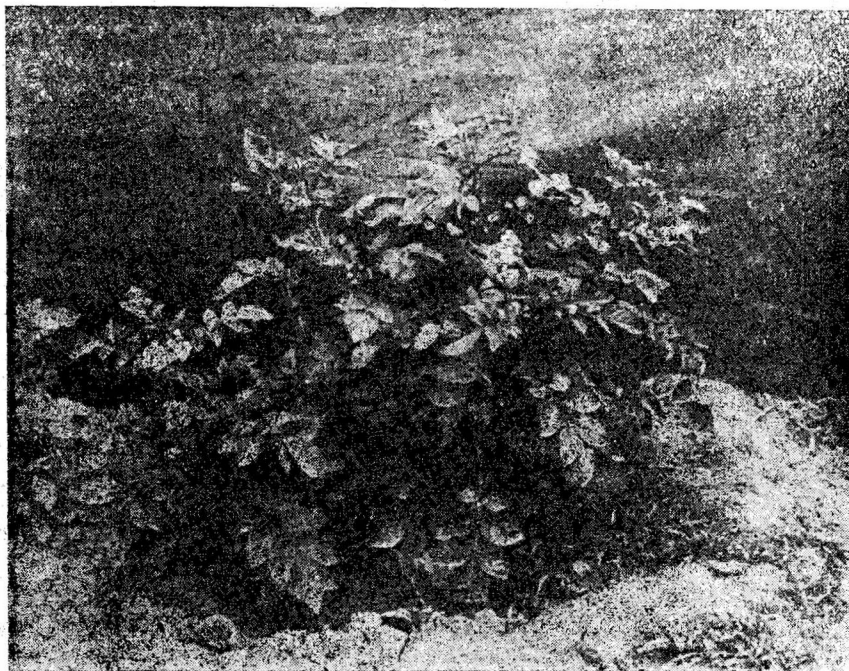
Պարզվել է, որ Միուլթյան հարավային շրջաններում կարտոֆիլ կարելի է ցանել երկու անգամ (1, 2, 4) — վաղ զարնանը և ամռանը: Վաղ զարնանը ցանած կարտոֆիլի բերքը հավաքվում է հուլիսի 10-ից, հավաքած թարմ պալարները հատուկ ձևով ծեցվում են և ապա ցանվում համապատասխան ձևով մշակված հողում:

Մեր դիտողությունները ցույց են տվել, որ թարմ պալարը մեծ մասամբ տալիս է միայն մեկ ծիլ՝ իր զագաթի վրա գտնվող երիտասարդ աչքերից մեկից:

Նորմալ պայմաններում ծլած պալարը դառնալով մայրական, նրանից չուրս եկած ծիլը տալիս է արմատներ: Իսկ հետագայում ծիլն աճում ու

ճեղքում է հողը և տալիս է ուժեղ, ճյուղավորված ցողուն՝ տերևային մեծ մակերեսով:

Աշնանը, կարտոֆիլի երկրորդ բերքը հավաքելու ժամանակ մայրական պալարն ունենում է այնպիսի վիճակ, որը հիմք է տալիս ենթադրելու, թե

Նկ. 1. Մայրական պալարից ստացված բույսը (նկարահանված է 1940 թ. հունիսի 15-ին)

նրա սննդանյութերը բույսի վեգետացիայի ժամանակ օգտագործվում են համեմատաբար շատ սահմանափակ չափով: Այդպիսի մայրական պալարի գրեթե բոլոր աչքերը հողի մեջ գտնվում են հանգստի վիճակում և եթե աշնան բերքահավաքի ժամանակ պալարն առողջ է լինում, ապա իբրև կանոն, կարելի է այն նորից օգտագործել հաջորդ գարնանը ցանելու համար: Երիտասարդ պալարներով կատարած ամռան ցանքից ստացված մայրական պալարը երկրորդ անգամ օգտագործելու հնարավորությունը պարզելու համար, 1940 թ. գարնանը մենք փորձ դրինք Արմֆանի Բիոլոգիական Ինստիտուտի Բույսերի Գենետիկայի Սեկտորի Փորձադաշտում: Համեմատություն համար փորձի մեջ մտցրինք կարտոֆիլի «Լորիս» սորտի հետևյալ ռեպրոդուկցիաները.

1. 1939 թ. ամռանը երիտասարդ պալարներով կատարված ցանքից ստացված մայրական պալարները:

2. 1939 թ. գարնան ցանքից ստացված պալարները:

3. 1939 թ. ամռանը երիտասարդ պալարներով կատարած ցանքից ըստացված պալարները:

Փորձը դրվել է հողային միատեսակ պայմաններում: Ցանքի ոռոգումը կատարվել է միենույն ձևով: Ցանքը կատարվել է բահով, 1940 թ. ապրիլի 1-ին: Կարտոֆիլի ծիրերը երևալու և ծաղկելու ժամանակը ցույց է տրված № 1 աղյուսակում:

Անհրաժեշտ է նշել, որ մայրական պլանների բույսերը գարնանը միանգամայն առողջ տեսք ունեին և բույսերի հետագա զարգացումն ընթացել է նորմալ (տես լուսանկար 1):

Աղյուսակ № 1

Սորտի անունը	Ծագումը (ռեպրոդուկցիան)	Բույսերի բնած տարածությունը մ ² -ով	Տնված պլան- ների թիվը	Անած բույսերի թիվը	Ծիրերը երևալու ժամանակը-1940/0	Ծաղկելու երե- վալու ժամա- նակը
«Լորիս»	1939 թ. ամռանը երիտասարդ պլաններով կատարված ցանքից ստացված մայրական պլաններ	18	100	93	11/V	30/V
«Լորիս»	1939 թ. գարնան ցանքից ըստացված պլաններ	18	100	100	10/V	»
«Լորիս»	1939 թ. ամռան երիտասարդ պլաններով կատարած ցանքից ստացված պլաններ	18	100	100	7/V	»

Ինչպես աղյուսակից երևում է, կարտոֆիլի տարբեր ծագում ունեցող պլանների ծիրերի հողից դուրս գալը և ծաղկումը տեղի է ունենում գրեթե միաժամանակ: Սակայն անհրաժեշտ է նշել, որ կարտոֆիլի երիտասարդ պլաններով կատարած ցանքի ծիրերը հողի երես են դուրս գալիս սկզբում համեմատաբար դանդաղ, իսկ հետագայում այդ պրոցեսն արագանում է:

Փրերի թառամումն առաջին հերթին սկսվում է ամռան ցանքի մայրական և գարնան ցանքի պլաններից առաջացած բույսերից: Ինչպես ամռան ցանքի մայրական, այնպես էլ գարնան ցանքի պլաններից առաջացած բույսերի մեծագույն մասը ասիմիլացիոն գործունեությունը դադարեցնում է հուլիսի կեսերին, մինչդեռ երիտասարդ պլաններով կատարված ցանքի բույսերը բերքահավաքի ժամանակ չեն թառամում և կանաչ են լինում:

Բերքահավաքը կատարվել է հուլիսի 17-ին և տվել է հետևյալ արդյունքը (տես աղյուսակ № 2):

Աղյուսակի տվյալներից երևում է, որ երիտասարդ պլաններից ստացված բույսերի բերքատվությունը մեկ ու կես և երեք անգամ ավելի է քան գարնան ցանքի պլաններից և մայրական պլաններից առաջացած բույսերի բերքատվությունը: Պիտի նշել, որ մայրական պլանների ռեպրոդուկցիայի բերքը երկու անգամ ավելի է գարնանային ռեպրոդուկցիայի բերքից:

Նախնական տվյալները մեզ համոզում են, որ կարտոֆիլի երիտասարդ պլանտներին ամռան ցանքից ստացված մայրական պլանտները հնարավոր է երկրորդ անգամ օգտագործել գարնանը ցանելու համար:

Աղյուսակ № 2

Սորտի անունը	Ծագումը (նկարագրողից իսկ)	Ցուցաբերվող հողակտորի տա- րածությունը—մ.	Հավաքված բույ- սերի թիվը	Մի բույսից հավաք- ված պլանտների քանակը հազարներով	Հավաքված բույսե- րի պլանտների քա- նակը հազարներով	Օտարի ¹⁾ %	Մի բույսի փրերի քանակը հազարներով	Հավաքված բույ- սերի փրերի քանակը հազարներով	Վարակված բույ- սերի թիվը
«Լորի»	1939 թ. ամռանը երի- տասարդ պլանտներով կատարած ցանքից ստացված մայրական պլանտներ	18	86	186	16	16,5	487	35	14
«Լորի»	1939 թ. գարնան ցան- քից ստացված պլանտ- ներ	18	95	89	8,5	15,1	210	20	5
«Լորի»	1939 թ. ամռանը երի- տասարդ պլանտներով կատարած ցանքից ըս- տացված պլանտներ . .	18	91	265	24,2	17,4	293	90,4	9

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1 Бурачинский А. М., „Яровизация“, №2, стр. 94 (1937 г.)

2 Лысенко Т. Д., Подготовка свежееубранных клубней картофеля для летних посадок. „Коммунист“ №136, 12/VI 1941 г., г. Ереван.

3. Прянишников Д. Н. и Якушкин И. В., Растения полевой культуры (частное земледелие), стр. 393. изд. СХГиз, Москва, 1936 г.

4. Тер-Саақян Т. С., Новый метод снятия периода покоя у свежееубранных клубней картофеля. ДАН СССР, том XXXI, №2. Изд. АН СССР, Москва, 1941 г.

5. Филимонов А. А., Выгонка раннего картофеля. Картофель. гл. IV, стр. 333—337. Изд. СХГиз, Москва, 1937 г.